

22 Δεκεμβρίου, 1989

[ΣΑΒΒΙΔΗΣ, Δ/στίς]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΡΕΝΑ ΑΝΤΩΝΙΑΔΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ
ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 340/88)

Έννομον συμφέρον — Ενεστώς — Συνδυασμένη θέση — Προαγωγή μετά τη συμπλήρωση χρόνου δοκιμασίας και χωρίς να υποβληθεί αίτημα συντήσεως της περιόδου δοκιμασίας — Απόφαση για σύντηξη περιόδου δοκιμασίας άλλων υπαλλήλων ληφθείσα μετά την προαγωγή αιτούντος υπό νέο νομικό καθεστώς, που δεν αφορούσε ούτε επηρέαζε τη θέση των αιτούντων — Δεν υπάρχει ενεστώς έννομο συμφέρον προσβολής των νέων αποφάσεων.

5

Εκτελεστική Διοικητική Πράξη — Δημόσιοι υπάλληλοι — Διορισμοί/ Προαγωγές — Ο διορισμός ή προαγωγή υποψηφίου δεν αποτελεί παράλειψη διορισμού ή προαγωγής άλλου υποψηφίου, δυναμένη να προσβληθεί με Αίτηση Ακυρώσεως.

10

Οι αιτούντες ήσαν έκτακτοι υπάλληλοι, που μονιμοποιήθηκαν με διορισμό στη θέση Εκτελεστικού Μηχανικού 2ης Τάξης στο Τμήμα Δημοσίων Έργων βάσει του Νόμου 53/83. Την 1/11/85 προάχθηκαν στη θέση Εκτελεστικού Μηχανικού 1ης Τάξης.

15

Τον Ιανουάριο του 1988 ζήτησαν, όπως η περίοδος δοκιμασίας τους συντημηθεί αναδρομικά, γιατί στο μεταξύ του ευεργετήματος αυτού έτυχαν άλλοι συνάδελφοί τους, που είχαν διοριστεί στη δημόσια υπηρεσία μεταγενέστερα από τους ίδιους και προάχθηκαν αναδρομικά από την

20

ημέρα του αρχικού διορισμού τους.

Η επιφύλαξη του Άρθρου 38(1) των Περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμων 1967-1968 αναφέρει:

5

“Νοείται ότι η Επιτροπή δύναται, εις πάσαν ειδικήν περίπτωση, τη συμβουλή της ενδιαφερομένης αρμοδίας αρχής και συμφώνως προς οιασδήποτε γενικής οδηγίας δοθείσας επί τούτω υπό του Υπουργικού Συμβουλίου, να μην απαιτήσει χρονικήν περιόδον δοκιμασίας ή να μειώσει ή να παρατείνη ταύτην”.

10

Στη συγκεκριμένη περίπτωση και για τους αιτούντες, ούτε συμβουλή της ενδιαφερομένης αρμοδίας αρχής δόθηκε ποτέ, ούτε και εκδόθηκαν οποιεσδήποτε γενικές οδηγίες του Υπουργικού Συμβουλίου.

15

Σχετικά με τους εκτάκτους υπαλλήλους, που διορίστηκαν με βάση τον Νόμο 160/85, το Υπουργικό Συμβούλιο εξέδωσε την απόφαση 27132 σχετικά με σύντμηση του χρόνου δοκιμασίας τους μετά τη μονιμοποίηση του διορισμού τους.

20

Με άλλη απόφασή του αρ. 28.025 το Υπουργικό Συμβούλιο αποφάσισε τη σύντμηση της περιόδου δοκιμασίας των εκτάκτων υπαλλήλων, που είχαν διορισθεί πριν από τις 8/11/85 και η επί δοκιμασία υπηρεσία τους δεν είχε συμπληρωθεί μέχρι την πιο πάνω ημερομηνία. Η δοκιμασία των αιτούντων, όμως, είχε συμπληρωθεί μέχρι τότε.

25

Το Ανώτατο Δικαστήριο, αφού διαπίστωσε, ότι με την επίδικη απόφαση, δεν είχε ανατραπεί η αρχαιότητα σε συγκεκριμένη περίπτωση συγκεκριμένου ατόμου, πράγμα που είχαν επικαλεσθεί οι αιτούντες ως παράδειγμα, απέρριψε την Αίτηση Ακυρώσεως, εφαρμόζοντας τις νομικές αρχές, που φαίνονται στα πιο πάνω περιληπτικά σημειώματα.

30

Η Αίτηση Ακυρώσεως απορρίπτεται χωρίς διαταγή για έξοδα.

35

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Μιλτιάδους και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 1318,

40

Ηλία ν. Δημοκρατίας και Άλλου (1989) 3 Α.Α.Δ. 568.

Προσφυγή.

Προσφυγή για δήλωση του Δικαστηρίου ότι η απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας να μην διακόψει ή να μη μειώσει τη χρονική περίοδο δοκιμασίας των αιτητών είναι άκυρη και χωρίς νομικό αποτέλεσμα. 5

A. Σ. Αγγελίδης, για τους Αιτητές.

A. Παπασαάββας, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση. 10

ΣΑΒΒΙΔΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την προσφυγή τους αυτή οι αιτητές ζητούν από το Δικαστήριο τις πιο κάτω θεραπείες: 15

“1. Δήλωση του Δικαστηρίου με την οποία να κηρύσσεται άκυρη και χωρίς νομικό αποτέλεσμα η απόφαση του καθ' ου η αίτηση Νο. 1, που κοινοποίησε με επιστολή ημερομ. 11.2.88, να αποφασίσει να μη διακόψει ή να μη μειώσει την χρονική περίοδο δοκιμασίας των αιτητών. 20

2. Δήλωση του Δικαστηρίου με την οποία να κηρύσσεται άκυρη και χωρίς νομικό αποτέλεσμα η παράλειψη των καθ' ων η αίτηση Νο.2 και 3 να μη μεταχειριστούν τους αιτητές όπως πρόβλεψαν για άλλους νεώτερους υπαλλήλους σχετικά με τη μη απαίτηση δοκιμασίας. 25

3. Δήλωση του Δικαστηρίου με την οποία να μην επικυρώνεται η απόφαση ή παράλειψη των καθ' ων η αίτηση να μεταχειριστούν ίσα τους αιτητές.” 30

Τα νομικά σημεία πάνω στα οποία οι αιτητές βασίζουν την προσφυγή τους είναι: 35

“(α) Στο άρθρο 29 του Συντάγματος.

(β) Πλάνη περί το Νόμο ή τα πράγματα.

(γ) Υπέρβαση ή κατάχρηση εξουσίας και/ή δέσμια ενέργεια. 40

(δ) Στηρίζεται η παράλειψη σε εγκυκλίους ULTRA VIRES, ή αντισυνταγματικές.

(ε) Δεν έγινε η δέουσα έρευνα.

5

(ζ) Δεν υπάρχει αιτιολογία.”

Τα γεγονότα της υπόθεσης έχουν ως ακολούθως:

10 Οι αιτητές διορίστηκαν το 1976 σαν έκτακτοι υπάλληλοι στη θέση Εκτελεστικού Μηχανικού, 2ης Τάξης.

15 Στις 22.7.83 οι αιτητές διορίστηκαν μόνιμοι στη θέση Εκτελεστικού Μηχανικού, 2ης Τάξης, στο Τμήμα Δημοσίων Έργων, σύμφωνα με τις πρόνοιες του Περί Εκτάκτων Δημοσίων Υπαλλήλων (Διορισμός σε Δημόσιες Θέσεις) Νόμου του 1983 (Νόμος 53/83). Οι θέσεις Εκτελεστικού Μηχανικού, 1ης και 2ης Τάξης είναι συνδυασμένες.

20 Οι αιτητές προήχθηκαν στη θέση Εκτελεστικού Μηχανικού, 1ης Τάξης την 1.11.1985.

25 Με επιστολή του ημερομηνίας 29.1.1988, προς τον Πρόεδρο της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας, ο δικηγόρος των αιτητών ενεργώντας εκ μέρους τους ζητούσε τα πιο κάτω:

30 “Έχω εντολή από τους πελάτες μου Ρένα Αντωνιάδου, Ανδρουύλλα Χαραλάμπους, Γεώργιο Καλλίτση και Ιάσωνα Σοφό, Εκτελεστικοί Μηχανικοί 1ης Τάξης (Τμήμα Δημοσίων Έργων) όπως αναφερθώ στο θέμα της υποχρέωσής τους για ‘δοκιμασία’ χρονικής περιόδου των δύο ετών και να παρατηρήσω ότι άλλοι συναδέλφοι τους που διορίστηκαν στη Δημόσια Υπηρεσία μεταγενέστερα από αυτούς, προήχθηκαν αναδρομικά από την ημέρα του αρχικού διορισμού τους.

35

40 Επειδή μετά από αυτή τη διευθέτηση βρίσκονται οι πελάτες μου σε μειονεκτική θέση με άλλους συναδέλφους τους οι οποίοι έχουν πολύ λιγότερη υπηρεσία στο Τμήμα και διορίστηκαν σε μόνιμες θέσεις πολύ αργότερα τους δημιουργούνται αισθήματα αδικίας και άνισης μεταχείρισης.

Γι’ αυτό και επιβάλλεται όπως προβείτε στις κατάλληλες

ενέργειες να καταργηθούν και στην περίπτωση των πελατών μου τα 2 χρόνια 'δοκιμασίας' ώστε να μπορεί να πραγματοποιηθεί η προαγωγή τους από την ημερομηνία που δικαιούνται σύμφωνα με τα σχέδια υπηρεσίας."

5

Σε απάντηση της πιο πάνω επιστολής το γραφείο της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με επιστολή ημερομηνίας 11.2.1989 έφερε σε γνώση του δικηγόρου των αιτητών τα πιο κάτω:

10

"Έχω οδηγίες να αναφερθώ την επιστολή σας με αρ. Πρ. 506/88 και ημερ. 29.1.88 αναφορικά με το αίτημα των πελατών σας Ρένας Αντωνιάδου, Ανδρούλλας Χαραλάμπους, Γεώργιου Καλλίτη και Ιάσωνα Σοφού, Εκτελεστικών Μηχανικών, 1ης Τάξης, Τμήμα Δημοσίων Έργων για 'κατάργηση της περιόδου δοκιμασίας' που τέθηκε στο διορισμό τους στη θέση Εκτελεστικού Μηχανικού, 2ης Τάξης, και να παρατηρήσω τα εξής:

15

2. Η περίπτωση των πελατών σας, οι οποίοι διορίστηκαν στην εν λόγω θέση από 22.7.83 σύμφωνα με τις πρόνοιες του περί Έκτακτων Δημοσίων Υπαλλήλων (Διορισμός σε Δημόσιες θέσεις) Νόμου του 1983 (Ν. αρ. 53/83), δεν καλύπτεται ούτε από την απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου με αρ. 27.132 και ημερ. 24.5.86 για μη απαίτηση ή μείωση της περιόδου δοκιμασίας των έκτακτων υπαλλήλων που διορίστηκαν σε οργανικές θέσεις με βάση το Ν. 160/85 ούτε από τη μεταγενέστερη απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου με αρ. 28.025 και ημερ. 29.12.86 για μη απαίτηση περιόδου δοκιμασίας των έκτακτων υπαλλήλων που διορίστηκαν σε οργανικές θέσεις πριν από τις 8.11.85 και των οποίων η επί δοκιμασία υπηρεσία δε συμπληρώθηκε μέχρι την πιο πάνω ημερομηνία.

20

25

30

3. Διευκρινίζεται ότι σύμφωνα με την επιφύλαξη του άρθρου 38(1) των περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμων του 1967 έως 1987 'η Επιτροπή δύναται εις πάσαν ειδικήν περίπτωσην τη συμβουλή της ενδιαφερομένης αρμοδίας αρχής και συμφώνως προς οιασδήποτε γενικής οδηγίας δοθείσας επί τούτω υπό του Υπουργικού Συμβουλίου, να μη απαιτήσει χρονικήν περίοδον δοκιμασίας ή να μειώσει ή παρατείνει ταύτην'. Στην περίπτωση των πελατών σας δεν υποβλήθηκε οποιαδή-

35

40

ποτε συμβουλή της αρμόδιας αρχής και ούτε έχουν εκδοθεί οδηγίες από το Υπουργικό Συμβούλιο που να τους καλύπτουν.

- 5 4. Για τους πιο πάνω λόγους δε δύναται να τεθεί θέμα 'κατάργησης της περιόδου δοκιμασίας' των πιο πάνω υπαλλήλων."

Σαν αποτέλεσμα της πιο πάνω επιστολής οι αιτητές καταχώρισαν την παρούσα προσφυγή.

10

Στην ένσταση των καθ' ων η αίτηση, ο ευπαίδευτος δικηγόρος τους ήγειρε μεταξύ άλλων τις πιο κάτω προδικαστικές ενστάσεις.

15

"1. Δεν προσβάλλεται εκτελεστή διοικητική πράξη, μέσα στα πλαίσια του Άρθρου 146 του Συντάγματος.

2. Το αίτημα των αιτητών είναι 'νόμω και ουσία' αβάσιμο, δηλαδή δεν υπάρχει κανόνας δικαίου που να το στηρίζει."

20

Ο ευπαίδευτος δικηγόρος των αιτητών στη γραπτή του αγόρευση έκαμε αναφορά στις πιο κάτω αποφάσεις του Υπουργικού Συμβουλίου με αρ. 27.132 με ημερ. 24 Μαΐου, 1986, και 29.025 με ημερ. 29 Δεκεμβρίου 1986 στις οποίες αναφέρονται τα πιο κάτω:

25

"Περίοδος 'δοκιμασίας' των έκτακτων υπαλλήλων που διορίσθηκαν σε οργανικές θέσεις με βάση το Νόμο 160/85. Αο. Απόφασης 27.132:

30

Το Συμβούλιο αποφάσισε να εγκρίνει την ακόλουθη διεύθυνση, που εισηγήθηκε η ΠΑ.ΣΥ.Δ.Υ., αναφορικά με τον προβλεπόμενο χρόνο δοκιμασίας των έκτακτων υπαλλήλων που διορίσθηκαν με βάση το Νόμο 160 του 1985, νοουμένου ότι για σκοπούς επικύρωσης του διορισμού, θα υποβληθεί προς την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας σχετική σύσταση στο καθορισμένο έντυπο:-

35

40

- α) να μη απαιτηθεί να υπηρετήσουν 'επί δοκιμασία' όσοι από τους έκτακτους υπαλλήλους έχουν συμπληρώσει στις 8.11.1985 δυο χρόνια υπηρεσίας πάνω σε έκτακτη βάση και

β) να απαιτηθεί από τους υπόλοιπους έκτακτους υπαλλήλους την περίπτωση των οποίων τα δυο χρόνια θα συμπληρωθούν μετά την ημερομηνία του μόνιμου διορισμού τους στις 8.11.1985, να υπηρετήσουν το υπόλοιπο του χρόνου 'επί δοκιμασία' μέχρι να συμπληρωθεί η περίοδος των δυο χρόνων, αφού ληφθεί υπόψη η έκτακτη υπηρεσία τους μέχρι τις 8.11.1985." 5

Αρ. Απόφασης 28.025: 10

"Περίοδος 'δοκιμασίας' των έκτακτων υπαλλήλων που διορίστηκαν σε οργανικές θέσεις πριν από τις 8.11.1985 και η 'επί δοκιμασία' υπηρεσία τους δε συμπληρώθηκε μέχρι την πιο πάνω ημερομηνία: 15

Το Συμβούλιο αποφάσισε να εγκρίνει την εφαρμογή, κατ' αναλογία, και στις περιπτώσεις προσώπων που διορίστηκαν σε οργανικές θέσεις πριν από τις 8.11.1985 και που δεν συμπλήρωσαν την περίοδο δοκιμασίας τους μέχρι την ημερομηνία αυτή και τα οποία πριν από το διορισμό τους υπηρετούσαν ως έκτακτοι ή/και σε άλλη δημόσια θέση, εκτελώντας τα ίδια ή παρόμοια καθήκοντα, της διευθέτησης που εγκρίθηκε με την Απόφαση του Συμβουλίου με Αρ. 27.132 και ημερ. 24.5.1986." 20 25

Κι' οι δύο πιο πάνω αποφάσεις κοινοποιήθηκαν από τον Γραμματέα του Υπουργικού Συμβουλίου στον Πρόεδρο της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας. 30

Ο ευπαίδευτος δικηγόρος των αιτητών ισχυρίστηκε, πως με τις πιο πάνω αποφάσεις καταργήθηκαν αναδρομικά με αποφάσεις του Υπουργικού Συμβουλίου τα δυο χρόνια υπηρεσίας 'επί δοκιμασία' που απαιτούνται από το Νόμο και έτσι πρόσωπα με λιγότερη υπηρεσία ως έκτακτοι προήχθηκαν στην 1η Τάξη πριν από τους αιτητές και έκαμε ειδική αναφορά στην περίπτωση του Παναγιώτη Αφάμη που ευεργετήθηκε από τις πιο πάνω αποφάσεις. Ο Αφάμης προήχθηκε αρχικά στην 1η Τάξη από τις 1.9.1986 σύμφωνα με γνωστοποίηση που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας με αρ. 2236 και ημερομηνία 19.6.1987. Με νέα γνωστοποίηση στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας της 20.11.1987 με αρ. 2274, κατ' 35 40

εφαρμογή των αποφάσεων του Υπουργικού Συμβουλίου, ακυρώθηκε η προηγούμενη γνωστοποίηση προαγωγής του και προήχθη αναδρομικά στην 1η Τάξη από 1.11.1985. Στον πίνακα που παρέθεσε για αντιδιαστολή, ο ευπαίδευτος δικηγόρος των αιτητών αναφέρεται πως οι αιτητές διορίστηκαν έκτακτοι το 1976, μόνιμοι στη 2η Τάξη το 1983 και προάχθηκαν στην 1η τάξη την 1.11.1985, ενώ ο Αφάμης διορίσθηκε έκτακτος το 1982, έγινε μόνιμος το 1984 και προάχθηκε στην 1η Τάξη την 1.11.1985.

Ο ευπαίδευτος δικηγόρος των αιτητών ισχυρίστηκε, πως οι αποφάσεις του Υπουργικού Συμβουλίου δημιούργησαν άνιση, αδικαιολόγητη και αυθαίρετη διάκριση σε βάρος των αιτητών και της καθόλου σταδιοδρομίας τους, γιατί τους στέρησε προγενέστερη χρονικά προαγωγή και παράλληλα επέτρεψε σε νεώτερούς τους να έχουν την ίδια με τους αιτητές ημερομηνία προαγωγής σε συνδυασμένες θέσεις. Η προσφυγή στρέφεται εναντίον της ΕΔΥ γιατί απάντησε απορριπτικά στο αίτημα των αιτητών εφαρμόζοντας αντισυνταγματικά δυσμενή σε βάρος των αιτητών μεταχείριση που προέκυψε από τις δυο αποφάσεις του Υπουργικού Συμβουλίου, εναντίον του Υπουργού Οικονομικών (καθ' ου η αίτηση με αρ. 2), γιατί πρότεινε και εναντίον του Υπουργικού Συμβουλίου (καθ' ου η αίτηση με αρ. 3) γιατί δέχθηκε την πρόταση του Υπουργού και ενέκρινε ρύθμιση που αδικαιολόγητα και άνισα άφησε εκτός της ίδιας μεταχείρισης τους αιτητές, με συνέπεια να δημιουργούνται δυνατότητες προαγωγής νεώτερων αντι των αιτητών.

Είναι παραδεκτό από το δικηγόρο των αιτητών, ότι οι αιτητές είχαν ήδη συμπληρώσει την 'επί δοκιμασία' περιόδο τους πριν την έκδοση των δυο αποφάσεων του Υπουργικού Συμβουλίου.

Πριν προχωρήσω στην εξέταση της ουσίας της υπόθεσης, θα ασχοληθώ με την προδικαστική ένσταση του ευπαίδευτου δικηγόρου των καθ' ων η αίτηση.

Η ΕΔΥ στην επιστολή της με ημερομηνία 11 Φεβρουαρίου, 1988, το περιεχόμενο της οποίας αποτελεί το αντικείμενο της παρούσας αίτησης, κάνει αναφορά μεταξύ άλλων στην επιφύλαξη του άρθρου 38(1) των Περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμων 1967 έως 1987. Η επιφύλαξη αυτή αναφέρει τα πιο κάτω:

“Νοείται ότι η Επιτροπή δύναται, εις πάσαν ειδικήν περίπτωσιν, τη συμβουλή της ενδιαφερομένης αρμοδίας αρχής και συμφώνως προς οιασδήποτε γενικής οδηγίας δοθείσας επί τούτω υπό του Υπουργικού Συμβουλίου, να μην απαιτήσει χρονικήν περιόδον δοκιμασίας ή να μειώσει ή να παρατείνει αυτήν.”

5

Στην προκειμένη περίπτωση, η ΕΔΥ άσκησε την εξουσία της για μείωση της περιόδου δοκιμασίας, σύμφωνα με το Νόμο, ύστερα από γενικές οδηγίες και εξουσιοδότηση που της δόθηκε από το Υπουργικό Συμβούλιο για το σκοπό αυτό. Στην περίπτωση των αιτητών μια και δεν είχε ούτε συμβουλή από την αρμόδια αρχή, ούτε οδηγίες από το Υπουργικό Συμβούλιο, δεν μπορούσε να αποδεχθεί το αίτημα των αιτητών, γιατί αν το έκανε θα ενεργούσε παράνομα.

10

15

Για να υπάρξει ‘παράλειψη’ όπως ισχυρίζονται οι αιτητές, μέσα στα πλαίσια του Άρθρου 146 πρέπει να υπάρχει νόμιμο δικαίωμα το οποίο να θίγεται άμεσα. Οι αιτητές είχαν προαχθεί στη θέση του Εκτελεστικού Μηχανικού 1ης Τάξης από την 1.11.1985, σύμφωνα με το νομικό καθεστώς που ίσχυε τότε, και αφού συμπλήρωσαν την περίοδο δοκιμασίας τους που απαιτούσε ο νόμος. Δεδομένου ότι δεν είχαν προβεί σε οποιοδήποτε διάβημα για σύντμηση της περιόδου δοκιμασίας τους και αποδέχθηκαν την προαγωγή τους χωρίς καμμία επιφύλαξη, κατά συνέπεια στερούνται ‘ενεστώτος εννόμου συμφέροντος’ να προσβάλουν οποιαδήποτε πράξη ή απόφαση που λήφθηκε σε μεταγενέστερο χρόνο κάτω από νέο νομικό καθεστώς που δεν αφορούσε ούτε επηρέαζε τη θέση τους.

20

25

30

Τόσο από το παράδειγμα που ανέφερε ο ευπαιδευτος δικηγόρος τους, και που αφορά τον Αφάμη, όσο και από όλο το περιεχόμενο της αγόρευσής τους, δεν υπάρχει οτιδήποτε που να υποστηρίζει ότι νεότερος υπάλληλος απέκτησε οποιαδήποτε προτεραιότητα απέναντι τους. Ο αναδρομικός διορισμός του Αφάμη έχει σαν ημερομηνία εφαρμογής του την 1.11.1985, δηλαδή ημερομηνία όχι προγενέστερη της προαγωγής των αιτητών στην 1η Τάξη. Εφ’ όσον η ημερομηνία αυτή είναι η ίδια με εκείνη της προαγωγής των αιτητών η αρχαιότητά τους δεν επηρεάζεται με κανένα τρόπο, γιατί στην αμέσως προηγούμενη θέση οι αιτητές διατηρούν την αρχαιότητά τους έναντι του Αφάμη.

35

40

5 Για τους πιο πάνω λόγους η προδικαστική ένσταση του
 ευπαιδευτου δικηγόρου των καθ' ων η αίτηση, ότι η αιτούμενη
 θεραπεία είναι 'νόμω και ουσία' αβάσιμη, επιτυγχάνει. Οι σχε-
 10 τικές αποφάσεις που εφαρμόστηκαν για πρόσωπα που καλύ-
 πτονταν από τις πρόνοιες των σχετικών νόμων που αναφέρο-
 νται στις αποφάσεις του Υπουργικού Συμβουλίου, δεν είχαν
 καμιά σχέση με τους αιτητές, ούτε επηρέαζαν δικό τους ενε-
 στώως έννομο συμφέρον. Οι αποφάσεις αυτές αφορούσαν την
 15 προαγωγή άλλων προσώπων, που αποτελούσαν ξεχωριστή
 οντότητα άσχετη με τους αιτητές, κάτω από διαφορετικό νομι-
 κό καθεστώς και που οι προαγωγές τους δεν επηρέαζαν την
 αρχαιότητα ή τη θέση των αιτητών.

15 Σε πρόσφατη απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου
 Δικαστηρίου μεταξύ **Κλέαρχου Μιλτιάδου και Άλλοι ν. Της
 Δημοκρατίας** (1989) 3 Α.Α.Δ. 1318 αναφέρονται τα εξής:

20 “Στις προσφυγές αρ. 180/85, 586/84 και 587/84 οι αιτητές
 ζητούσαν και δεύτερη θεραπεία-ακύρωση της παράλειψης ή
 απόφασης της Επιτροπής να μην τους διορίσει/προάξει στη
 θέση.

25 Θεωρούμε αναγκαίο να τονίσουμε σ' αυτό το στάδιο ότι ο
 διορισμός ή προαγωγή ενός υποψηφίου δεν είναι, ούτε μπο-
 ρεί να θεωρηθεί παράλειψη διορισμού ή προαγωγής η από-
 φαση μη διορισμού ή προαγωγής άλλων υποψηφίων. Η από-
 φαση της Επιτροπής είναι ο διορισμός/προαγωγή του ενδια-
 φερόμενου μέρους. Η δεύτερη θεραπεία είναι απαράδεκτη.”

30 Σχετική είναι και η απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου
 Δικαστηρίου στην **Χριστόδουλος Ηλία ν. Δημοκρατίας και
 Άλλου** (1989) 3 Α.Α.Δ. 568).

35 Οι καθ' ων η αίτηση 2 και 3 πήραν τις αποφάσεις που ανα-
 φέρονται πιο πάνω σύμφωνα με το Νόμο και σε εφαρμογή των
 προνοιών του. Η καθ' ου η αίτηση ΕΔΥ εφαρμόζοντας τις απο-
 φάσεις του καθ' ου η αίτηση (3) που τους κοινοποιήθηκαν και
 ασκώντας τις εξουσίες της σύμφωνα με την επιφύλαξη του
 40 άρθρου 38(1) των Περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμων, 1967 έως
 1987 σύντημσε την περίοδο δοκιμασίας των προσώπων που
 αναφέρονταν στις αποφάσεις του Υπουργικού Συμβουλίου. Ο
 Νόμος δεν έδινε καμιά διακριτική εξουσία για ικανοποίηση του

αιτήματος των αιτητών που δεν καλύπτετο από τις πρόνοιες του άρθρου 38(1) του Νόμου.

Κατά συνέπεια και η δεύτερη προδικαστική ένσταση των καθ' ων η αίτηση ότι με την προσφυγή τους οι αιτητές δεν προσβάλλουν 'εκτελεστή' διοικητική πράξη ή παράλειψη μέσα στα πλαίσια του Άρθρου 146 του Συντάγματος γίνεται αποδεκτή.

5

Για τους πιο πάνω λόγους, η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

10

*Η προσφυγή απορρίπτεται
χωρίς έξοδα.*